

MEĐUNARODNI PROGRAM 61. PFF-a: "RAZREDNI NEPRIJATELJ" ROKA BOČEKA I "PRIMJESE BOJA" SHANEA CARRUTHA

Potreban je povratak prokušanim vrijednostima i autoritetima

Sa svih strana dolaze vijesti o profesorima pedofilima, učenicima ubojicama, domarima kriminalcima, ravnateljima koji sve prikrivaju... što je dobar znak da konačno povjerujemo onoj poznatoj filmskoj rečenici Prljavog Harryja, neprilagođenog policajca koji probleme rješava a ne skriva se iza njih, da je mišljenje kao i šupak - svako ga ima

PIŠE Mate ĆURIĆ

Kakva godina, takav i festival - promjenjivo vrijeme, ali i promjenjiv i izbor onoga što se u Međunarodnom programu 61. Pulskog filmskog festivala nudi gledateljima na Kaštelu. Bolje reći za dio prve večeri i za cijelu treću - u kinu Valli. Kiša i hladnoća učinili su svoje, a ako ćemo ipak davati neku prvu ocjenu o ponudenoj moram konstatirati da je izbor previše zamoran i s očitom namjerom da odgaja novi naraštaj za neke društvene izazove, a tek onda da zabavi publiku. U svakom slučaju još se uvijek luta i traži nekakav oslonac u kojemu bi ovaj Međunarodni program našao bolji smisao i konačno se do kraja slije-

Iz filma "Razredni neprijatelj"

pio s festivalskim ozračjem koje, nata bene, za sve Pulijske počinje tek svečanim otvaranjem i vatrometom u Areni.

O problemima školstva

No, vratimo se trećem danu i ponudi kroz slovenski film, cjelovečernji igrani debitantski "Razredni neprijatelj" Roka Bočeka o problemima današnjeg školstva i obrazovanja tu kod nas, ali i očito i kao globalnog izazova. Kada se neke stvari ponavljaju iz škole u školu, iz države u državu, s kontinenta na kontinent onda se može govoriti o zajedničkom proble-

mu odgoja i školovanja koje je došlo do one točke žarišta kada se naprosto mora podvući crta i reći dosta. Biček je dva sata jedne spore i pomalo rastegnute priče, koja se čini da traje bar duplo duže, podigao ljestvicu za profesore i smanjio prag prava učenicima - sve kako bi ukazao da je opet došao trenutak da odgovorni (profesori, ravnatelji, psiholozi, roditelji...) preuzmu odgovornost za ulogu koja im je namijenjena, a da se pred učenicima više ne skrivaju u populizmu i dodvoravanju kako su ispred svega njihova prava.

Dakle, svaka čast Slovencima koji su opet prvi uočili

li sveopći problem i zatražili povratak autoriteta, drugim riječima odgovornosti u kojoj sustav uvijek postoji i opstaje kao neka zadana forma, a da se sadržaj mijenja i prilagodava vremenu i trendovima koji uvijek dolaze iz nekih dokoličarskih kuhinja iz kojih potom nastaju novi programi, udžbenici, testovi, eksperimenti a sve se slama baš na đacima kao pokusnim kunićima. Oni koji ne znaju što žele i kuda idu, a žele to odmah i sada, svoju prirodnu potrebu za promjenama i "revolucijama" najprije treniraju kod roditelja, potom u zajednici a škola je mjesto gdje su u ve-

Danas na programu

Večeras u 21.30 na Kaštelu se prikazuje rumunjska drama "Japanski pas" Tudora Cristiana Jurgiuja o iznenadnom susretu oca i sina i poklonima koji će ih povezati. Drugi film je finsko-švedsko-danska drama "Betonska noć" u režiji Pirjo Honkasalo o posljednjem danu na slobodi budućeg zatvorenika i odnosa s bratom.

ćini. Profesor njemačkog jezika i novi razrednik Robert Zupan (izvrstan i autoritativan Igor Samobor) upravo tim svojim autoritetom i "čvrstim" stavom prema đacima u jeku nabujalog puberteta zbunjuje sve oko sebe. On postaje naci-profesor, kao oznake koja najbolje pali i ruši sadržaj, sumnjivi pedofil, strog ocjenjivač i sve to vodi do pobune učenika, čemu je još pridonijela i iznenadna smrt učenice Sabine koju su svi primijetili tek kada se ubila. Tko će isušiti močvaru?

Nikad nije sve crno-bijelo

Od Pule, do Novog Mesta, gdje je film sniman, od Čakovca do Splita, od Rima do Tbilisija, Alabame do Los Angelesa dolaze vijesti o profesorima pedofilima,

učenicima ubojicama, domarima kriminalcima, ravnateljima koji sve prikrivaju... što je dobar znak da konačno povjerujemo onoj poznatoj filmskoj rečenici Prljavog Harryja (Clinta Eastwooda), neprilagođenog policajca koji probleme rješava a ne skriva se iza njih, da je mišljenje kao i šupak - svako ga ima. Naime, baš na tome inzistira profesor Zupan koji na kraju i dokazuje da sve nije crno-bijelo, da Thomas Mann i njegovo djelo uvijek ostaje isto, ma koliko ga mi tumačili kako nam odgovara, da onaj tko je izabrao smrt (linija njegovog otpora) zapravo je onima koji su ostali prepustio da se njome bave.

Nezavisni ekološki proglaš

Bečekov film zvono je za uzbunu, za rasprave na najvišim mjestima o stanju obrazovanja i razotkrivanju malograđanstine kojoj je lakše mahati u povorkama ponosa nego naučiti lekciju, recimo: Historia magistra vita est.

Što reći o drugom filmu večeri, američkom nezavisnom ekološkom proglašenju "Primjesa boja" Shanea Carrutha nego da je zalutao u Pulu. Naime, od preko stotine filmskih festivala u Hrvatskoj siguran sam da postoji bar jedan kojemu je tema ekologija, a ako ga nema budite sigurni da će skoro i on nići.